

Awal Allah Noor Upaya Lyrics in Punjabi (Gurmukhi)

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥
ਅਵਲਿ ਅਲਹ ਨੂਰੁ ਉਪਾਇਆ ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਸਭ ਬੰਦੇ ॥
ਏਕ ਨੂਰ ਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਉਪਜਿਆ ਕਉਨ ਭਲੇ ਕੇ ਮੰਦੇ ॥੧॥
ਲੋਗਾ ਭਰਮਿ ਨ ਭੁਲਹੁ ਭਾਈ ॥
ਖਾਲਿਕੁ ਖਲਕ ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਾਲਿਕੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸੂਬ ਠਾਂਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਮਾਟੀ ਏਕ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਸਾਜੀ ਸਾਜਨਹਾਰੈ ॥
ਨਾ ਕਛੁ ਪੇਚ ਮਾਟੀ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ਨਾ ਕਛੁ ਪੇਚ ਕੁੰਭਾਰੈ ॥੨॥
ਸਭ ਮਹਿ ਸਚਾ ਏਕੇ ਸੋਈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਛੁ ਹੋਈ ॥
ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ਸੁ ਏਕੇ ਜਾਨੈ ਬੰਦਾ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੩॥
ਅਲਹੁ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਗੁਰਿ ਗੁੜੁ ਦੀਨਾ ਮੀਠਾ ॥
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ॥੪॥੩॥

Awal Allah Noor Upaya Lyrics in English (Transliteration)

Awal Alah Noor Upaya, Kudrat Ke Sabh Bande ॥
Ek Noor Te Sabh Jag Upjiya, Kaun Bhale Ko Mande ॥1॥
Logaa Bharam Na Bhulahu Bhai ॥
Khaalik Khalk Khalk Meh Khaalik, Poori Reho Sarab Thaa ॥1॥ Rahao ॥
Maati Ek Anek Bhaant Kar Saaji, Saajanhaarai ॥
Na Kachh Poch Maati Ke Bhaande, Na Kachh Poch Kumbhaarai ॥2॥ Sabh Meh Sachaa Eko Soi,
Tis Ka Keeaa Sabh Kachh Hoi ॥
Hukam Pachhaanai So Eko Jaanai, Banda Kahi-aa Soi ॥3॥
Alah Alakh Na Jaai Lakhia, Gur Gurh Deenaa Meethaa ॥
Keh Kabir Meri Sankaa Naasi, Sarab Niranjana Deethaa ॥4॥3॥

Poetic Translation

Allah first created the light,
All are the offsprings of His might.
While the whole universe has the same source, Who is evil and who is upright? (1)
Don't be misled brothers,
The Creator is in the creation, And the creation is in the Creator. He pervades all over. (1)
The clay remains the same, The potter carves pots of various order.
There is nothing wrong with the pots, Nor is there anything amiss with the Potter. (2)
The True One alone prevails,
What He does must entail.
He who is disciplined and trusts the only One, He is indeed the ideal son. (3)
Allah is Unknowable. He can't be known. The Guru gave him the sweet to taste, His doubts dispelled,
Kabir has beheld the Immaculate Mate. (4) 3

Awal Allah Noor Upaya Lyrics with Hindi Meaning

Lines 1 & 2: Origin of the Universe (कउिन डले वे भंटे)

अवल अलह नूर उपाया कुदरत के सभ बंदे ॥
एक नूर ते सभ जग उपजिआ कौन भले को मंदे ॥१॥

सबसे पहले अल्लाह (ईश्वर) ने अपना नूर (प्रकाश) पैदा किया, और इस कुदरत (प्रकृति) के सभी मनुष्य उसी के बनाए बंदे हैं। उस एक ही नूर से यह सारा संसार उत्पन्न हुआ है, तो फिर इनमें से किसे अच्छा कहा जाए और किसे बुरा? ॥१॥

Lines 3 & 4: Erasing the Illusion (खलिकु खलक महि खलिकु)

लोगा भरम न भूलहु भाई ॥
खालिक खलक खलक महि खालिक पूर रहिओ सब ठाई ॥१॥ रहाउ ॥

हे लोगो! तुम किसी भ्रम या धोखे में मत भूलो। वह सृजनहार (खालिक) अपनी सृष्टि (खलक) में है, और यह सृष्टि उस सृजनहार के भीतर समाई हुई है; वह सब स्थानों पर पूरी तरह से व्याप्त है ॥१॥ ठहराव ॥

Lines 5 & 6: The Metaphor of the Clay and Potter (ना कछ पोच कुंठातै)

माटी एक अनेक भांत कर साजी साजनहारै ॥
ना कछ पोच माटी के भांडे ना कछ पोच कुमभारै ॥२॥

उस सृजनहार रूपी कुम्हार ने एक ही मिट्टी (तत्वों) से अनेक प्रकार के जीव-रूपी बर्तन गढ़े हैं। न तो इन मिट्टी के बर्तनों (जीवों) में कोई कमी या खोट है, और न ही उस कुम्हार (ईश्वर) में कोई खोट है ॥२॥

Lines 7 & 8: Recognizing the Divine Will (तुवमु पछानै सु ऐवे ज्ञानै)

सभ महि सचा एको सोई तिस का कीआ सभ कछ होई ॥
हुकम पछानै सु एको जानै बंदा कहीऐ सोई ॥३॥

सब जीवों में वही एक सच्चा प्रभु वास कर रहा है, और जो कुछ भी संसार में होता है, सब उसी का किया हुआ होता है। जो मनुष्य उसके हुकम (इच्छा/रजा) को पहचान लेता है, वह केवल उसी एक को जानता है; असल में उसी को सच्चा बंदा (सेवक) कहा जाना चाहिए ॥३॥

Lines 9 & 10: Bhagat Kabir Ji's Realization (मरघ निरंजन डीठा)

अलहु अलख न जाई लखिआ गुरि गुड़ दीना मीठा ॥
कहि कबीर मेरी संका नासी सरब निरंजन डीठा ॥४॥३॥

वह अल्लाह (परमात्मा) अलख है (अर्थात् जिसे इन आँखों से देखा या पूरी तरह समझा नहीं जा सकता)। गुरु ने मुझे ज्ञान रूपी मीठा गुड़ दे दिया है (जिसका आनंद केवल अनुभव किया जा सकता है)। कबीर जी कहते हैं कि अब मेरी सारी शंकाएं और भ्रम नष्ट हो गए हैं, क्योंकि मैंने उस माया-रहित प्रभु को सब जगह व्याप्त देख लिया है ॥४॥३॥

Meaning and Significance of the Shabad by Bhagat Kabir Ji

The Lord created awareness in the universe through His light first (enlightenment) and then created all the human beings through the Nature. The whole world came into existence through the light of the one Prime-soul, then how could some persons be considered pious (virtuous) and some others as vicious (sinful) (1)

O Men of the world! Do not be misled into wrong beliefs? The fact remains that the Lord pervades everywhere uniformly and the creator exists (abides) in His creation, while the creation (the universe) exists only in the formless Creator. (Both form part of one and the same Truth, the Prime-soul). (Pause -1)

The Lord Creator has created the whole universe in different forms of life with the same elements (Earth) and neither there is any flaw in the earthen wares (beings) created by the Lord, nor is there any flaw with the creator (the potter) who has created different earthen wares (beings) or with His created beings. (2)

The some True Lord abides in all the beings and whatever we perceive around us, is His own creation. The true and worthy person is one, who realises the Lord's Will as supreme and through this belief attains the True Lord also. (3)

The Guru has given the true and sweet message that the formless Lord is too great and beyond our comprehension, whom no one could ever describe. O Kabir ! All my doubts and misgivings have disappeared when I perceived the same Lord (free from Maya) pervading everywhere in equal measure. (4-3)

Translation in Punjabi (Gurmukhi)

ਅਵਲਿ ਅਲਹ ਨੂਰੁ ਉਪਾਇਆ ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਸਭ ਬੰਦੇ ॥
ਏਕ ਨੂਰ ਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਉਪਜਿਆ ਕਉਨ ਭਲੇ ਕੇ ਮੰਦੇ ॥੧॥

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ (ਵਾਹਿਗੁਰੂ) ਨੇ ਆਪਣੀ ਅਪਾਰ ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਲੌਕਿਕ ਚਾਨਣ (ਚੇਤਨ ਸੱਤਾ) ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨੂਰ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਰੂਪੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਖੇਡ ਰਾਹੀਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜੀਵ-ਜੰਤੂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪੈਦਾ

ਕੀਤੇ ਗਏ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਜੀਵ ਉਸੇ ਇੱਕ ਰੱਬ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਸਾਜੇ ਹੋਏ ਬੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਇੱਕੋ ਹੀ ਰੱਬੀ ਜੋਤ ਅਤੇ ਰੱਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਉਤਪੰਨ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਜਾਤ, ਪਾਤ ਜਾਂ ਮਜ਼ਹਬ ਦੇ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਪੈ ਕੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਮੰਦਾ (ਮਾੜਾ) ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇ? ਭਾਵ, ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਇੱਕ ਰੂਪ ਸਮਾਇਆ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਉੱਚਾ ਜਾਂ ਨੀਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।੧।

ਲੋਗਾ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਭਾਈ ॥

ਖਾਲਿਕੁ ਖਲਕ ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਾਲਿਕੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸੂਬ ਠਾਂਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਹੇ ਭਾਈਓ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਵੀਰੋ! ਤੁਸੀਂ ਰੱਬ ਦੀ ਹਸਤੀ ਅਤੇ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਬਾਰੇ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਵਹਿਮ-ਭਰਮ ਜਾਂ ਭੰਬਲਭੂਸੇ ਵਿੱਚ ਪੈ ਕੇ ਕੁਰਾਹੇ ਨਾ ਪਵੋ ਅਤੇ ਖੁਆਰ ਨਾ ਹੋਵੋ। ਉਹ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਰਤਾਰ (ਖਾਲਿਕ) ਖੁਦ ਆਪਣੀ ਸਾਜੀ ਹੋਈ ਰਚਨਾ (ਖਲਕਤ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਖਲਕਤ ਉਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕਲਪਿਤ ਰੂਪ ਹੋ ਕੇ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹ ਰਚਨਹਾਰ ਸਾਰੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਪਕ ਹੈ; ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਦਾਰਥ ਜਾਂ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।੧। ਰਹਾਉ।

ਮਾਟੀ ਏਕ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ਸਾਜੀ ਸਾਜਨਹਾਰੈ ॥

ਨਾ ਕਛੁ ਪੇਚ ਮਾਟੀ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ਨਾ ਕਛੁ ਪੇਚ ਕੁੰਭਾਰੈ ॥੨॥

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਘੁਮਿਆਰ ਇੱਕੋ ਹੀ ਮਿੱਟੀ (ਮਿ੍ਤਕਾ) ਤੋਂ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਰਤਨ ਘੜਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨੇ ਵੀ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਤੱਤਾਂ (ਪੰਜ ਤੱਤਾਂ) ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਤੋਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅਨੇਕਾਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਜੀਵ-ਜੰਤੂਆਂ ਅਤੇ ਸਰੀਰਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਅਸਲੇ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ, ਨਾ ਤਾਂ ਇਹਨਾਂ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਭਾਂਡਿਆਂ (ਜੀਵਾਂ) ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ, ਕਮੀ ਜਾਂ ਉਣਤਾਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਉਸ ਘੁਮਿਆਰ (ਕਰਤਾਰ) ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਜਾਂ ਘਾਟ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਉਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਖੇਡ ਹੈ।੨॥

ਸਭ ਮਹਿ ਸਚਾ ਏਕੇ ਸੋਈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਛੁ ਹੋਈ ॥

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ਸੁ ਏਕੇ ਜਾਨੈ ਬੰਦਾ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੩॥

ਉਹ ਸਦਾ ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਅਦੁੱਤੀ ਅਤੇ ਸੱਚਾ ਮਾਲਕ ਸਾਰੇ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੋ ਕੇ ਵੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਗ੍ਹਾ-ਜਗ੍ਹਾ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਉਸੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਰਜ਼ਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਮਨੁੱਖ ਉਸ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਭਾਣੇ (ਰਜ਼ਾ) ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਉਸ ਇੱਕ ਸੁਆਮੀ ਦੇ ਅਸਲ ਸਰੂਪ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਹੀ ਰੱਬ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਬੰਦਾ ਜਾਂ ਸੱਚਾ ਦਾਸ (ਸੇਵਕ) ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।੩।

ਅਲਹੁ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਗੁਰਿ ਗੁੜੁ ਦੀਨਾ ਮੀਠਾ ॥

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ॥੪॥੩॥

ਉਹ ਅਲੱਖ ਪਰਮਾਤਮਾ (ਵਾਹਿਗੁਰੂ) ਅਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੁਕੰਮਲ ਸਰੂਪ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਣਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ-ਸਿਮਰਨ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਅਜਿਹਾ ਮਿੱਠਾ ਗੁੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ (ਜਿਸ ਦਾ ਸੁਆਦ ਤਾਂ ਦੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਅੰਦਰ ਆਤਮਿਕ ਅਨੰਦ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ)। ਕਬੀਰ ਜੀ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਸਾਰਾ ਸੰਦੇਹ (ਭਰਮ) ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਸ ਮਾਇਆ-ਰਹਿਤ (ਪਵਿੱਤਰ) ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਹਰ ਥਾਂ, ਸਾਰੇ ਜੀਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਵੇਖ ਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਜਾਤ-ਪਾਤ ਜਾਂ ਉਚ-ਨੀਚ ਦਾ ਕੋਈ ਭੇਦਭਾਵ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ।੪।

੩।

Visit www.sikhizm.com for more